

11.12.2020

Kissa, koira vai hevonen?

Lemmikkijaksossa kuullaan, mikä näistä lemmikeistä venyttää kukkaron nyörejä eniten ja kuka joutuu skippaamaan opiskelijabileet lemmikin tähden. Onko lemmikin omistamisessa siis enemmän miinuksia kuin plussia? Voiko lemmikin omistamisen ja opiskeluarjen yhdistää? Kolme IT-tiedekunnan opiskelijaa esittelee jaksossa lemmikkinsä ja kertoo miten lemmikin omistaminen on vaikuttanut heidän arkeensa.

Nauhoituspäivä: 17.12 kello 12:00-14:00

Kahvikupin kilinää

Sinna: Heippa kaikille ja tervetuloa aamukahveille juttelemaan lemmikeistä. Meillä on tänään täällä linjoilla IT Crew:n puolesta Sinna

Emilia: Emilia

Lauri: Ja Lauri

Sinna: Ja lisäksi olemme saaneet vieraiksi kaksi IT-tiedekunnan opiskelijaa, jotka kertovat meille omista lemmikeistään. Luvassa on siis jutustelua opiskelija-arjen ja lemmikkieläimistä syntyvän vastuun yhdistämisestä. Laitetaan siis pannu porisemaan.

Kahvipannu porisee

Intro: Aamukahvi IT-tiedekunnassa. Rakkaudella Mattilanniemestä

Lauri: Tervetuloa mukaan lida ja Maiju. Haluaisitteko te tähän alkuun kertoa kuulijoille vähän itsestänne ja lemmikeistänne. Eli keitä te olette, mitä te opiskelette ja millanen lemmikki teillä on?

Maiju: Moi, mä oon Maiju, mutta mua kyllä kutsutaan enemmän Miusuksi. Öö, mä oon 27-vuotta, toisen vuoden tietotekniikan opiskelija täällä Jyväskylän yliopistolta ja multa löytyy seitsemänvuotias Suomenlapin koira Kira.

lida: Hei, olen lida. Opiskelen Jyväskylän yliopistossa tietotekniikkaa tällä hetkellä ja asun ite kanssa, ja oon kotosin, Jyväskylästä, ja mulla on tosiaan ollut itsellä oma hevonen nyt sellaisen kahdeksan vuotta. Niin on siitä aika pitkä kokemus, että miten hevosen kanssa toimitaan ja millaista sen omistaminen on. Ja Kalle on tosiaan tämmöinen harrastehevonen, puoliverinen, 12 v, ja tuli mulle silloin aika pienenä. Ja nyt kahdeksan vuotta sitten ollut justiinsa mulla, ja tuota, ja mitä mä nyt sitten tässä on oppinut tän kahdeksan vuoden aikana niin se on antoisaa omistaa oma hevonen, se vie paljon aikaa, paljon rahaa, mutta se on kyllä tosi antoisa harrastus ja on ihana omistaa oma hevonen.

Sinna: Kiitos lida ja Maiju. Mielenkiintoista kyllä, että ollaan saatu tähän jaksoon erilaisia lemmikkejä ja sitä kautta vähän eri näkökulmia lemmikin omistamiseen opiskelijana. lidan ja Maijun lisäksi myös IT Crew:n Emilialla on lemmikki. Esittelisitkö Emilia myös millainen lemmikki sinulla on?

Emilia: Joo, eli tuota otettiin tuossa keväällä kissanpentu mun poikaystävän kanssa ja sen

nimi on Miisu. Tästä tämmöinen hauska pikku sivuhuomio, että kun mä kuulin että tota Maijun lempinimi on Miusu niin sit mä hämmennyin iha totaalisesti, koska mä luulin jotenkin, että kun mä kuulin tuota kaverilta juuri Maijusta, niin mä luulin, että, että sillä oli jotenkin mennyt sillä lailla sanat sekaisin. Koska mä ihmettelin, että miten voi olla niin samaa semmonen lempinimi, mutta joo Miisu on tosiaan tämmöinen puolivuotias maatiaiskissa. Mennään tällä vastauksella.

Lauri: Okei, vähänkö kiva, että teillä on tommosii. Tätä jaksoa mietittäessä me pohdittiin mitkä on lemmikkieläinten omistamisen plussia ja miinuksia, erityisesti opiskelijan näkökulmasta. Eli ensimmäinen ehkä hieman negatiivinen juttu lemmikin omistamisessa on varmasti rahanmeno. Miten te kuvailisitte, onko lemmikin pitäminen kallista, tarvitseeko lemmikin pitämiseksi tehdä töitä vai riittääkö opintotuki lemmikin ylläpitoon? Entä onko teillä on budjettia mietitty lemmikkiä varten vai seuraatteko ylipäänsä tarkasti lemmikistä koituvia kuluja?

Maiju: No tälleen kallein osuus tässä lemmikin omistamisessa on se hankkiminen, että, koiran hankkimiseen yleensä menee siitä 1 000 € eteenpäin rahaa, kun sen hankkii. Mutta sitten ylläpito. Mitä se mulla on, niin se vaatii lähinnä sitä, että mä ostan ruokaa ja silloin tällöin luita tai jotain muita herkuja. Ruokaa menee vuodessa semmoinen, oisko reilut parisataa euroa ja noh kolmen vuoden välein sitten on toi rokotukset. Sekään ei mikään ihan hirvee hirveätä budjetointia vaadi tällä hetkellä. Minun ei ole tarvinnut käydä vielä töissä, että opintotuki on ihan riittänyt, mutta mulla on sitten se etu, että mulla on säästötili, jossa on rahaa sitten esimerkiksi näitä eläinlääkärin kuluja varten. Et jos sellaisia yllätyksiä tulee, että tarvitsisi eläinlääkəriin mennä, niin on sitten aina aina jossain rahaa mistä pitää käyttää siihen.

Ja en ole ihan hirveästi vielä toistaiseksi budjetoinut tota lemmikin pitämistä, että on aika selkeää, että mä saan hankittua yleensä puolen vuoden välein kerralla enemmän ruokaa sit Kiraa varten, ja muut ylimääräiset sitten taas semmoista vähän edullisempaa, että en ihan hirveästi mieti, että riittääkö rahat siihen luupakettiin vai ei, että yleensä kyllä riittää.

Emilia: Joo oli kyllä mielenkiintoinen kuulla juuri tuota kissan ja koiran eroa, koska mä mietin tähän kysymykseen vastausta niin selvisi aika isoja eroja tuohon, Maiju tohon sun vastauksen verrattuna. Että siinä missä koiran se alkuhankkiminen on kallista niin Miisu oli tämmöinen niinku vahinko pentu, niin sehän oli itsessään ilmainen se kissa sinällään. Mutta sitten tietysti kaikesta tarvikkeista ja muista asioista on tullut kuluja, että kissallehan pitää olla kiipeilypuu, että se maksaa. Meille, kun ostettiin käytettynä, niin semmoinen viisikymppiä ja sit sillä on kans hiekkalaatikko ja kaikki ruokakupit ja tämmöstä mitä piti semmoisena alkusijoituksena hankkia, on niin, ne on tullut hankittua. Ja sitten tuota ole pitänyt meidän piti leikkauttaa Miisu. Se oli reilu 100 € ja sitten rokotukset siihen päälle, oli kanssa joitakin kymppejä, että on tuommoisen.

Just samanlailla huomasin, että tällaisia kausittaisia kuluja tietysti tulee, mutta sitten siihen perus, niinku, elämiseen niin ei kyllä mun mielestä ihan mahdottomasti mee rahaa. Että Miisu syö sellasta kahdenlaista ruokaa ja niitä me kanssa silleen tilallaan yleensä isommissa erissä, että ne on niinku aina sitten semmoisia vähän reilu viisikymppiä mitä yleensä tulee tilattua, koska kun ylittää viidenkympin niin saa ilmaisen kotiinkuljetuksen. Niin tulee hyödynnettyä tätä. Eli tuota mä sanoisin, että varmaan silleen kerran parissa kuussa ehkä, ehkä tilaillaan semmoinen isompi satsi, että juuri niin kuin ruokaa ja kissanhiekkaa.

Ja mulla oli semmoinen kaunis ajatus alun perin, että mä olisin budjetoinut näitä juttuja ja mä edelleen olen sitä mieltä, että jossain vaiheessa mä niinku tarkemmin aloitan sen

seuraamiseen. Koska tällä hetkellä mulla on täällä kirjattuna vaan Miisun kulut, että syyskuu viisikymmentäseitsemän euroa kaksikymmentä kahdeksan senttiä ja tota et silleen ei siihen niin paljon, että mäkin olen miettinyt et varmaan selviäis aivan hyvin juuri pelkästään tuolla opintotuellakin, mutta minulla nyt on kuitenkin tämä IT Crew -työ sitten. Se on ihan hyvä lisä lemmikin ylläpitoon ja juuri, että jos tulee niitä yllättäviä kuluja niin sit niitä varten.

lida: No eli hevosen ylläpitämisessä täytyy ottaa tosi paljon huomioon sitä, että kuinka paljon sinulla on varaa laittaa rahaa, että jos sä oman hevosen, omaa hevosta haluavat ylläpitää ja jos sinulla ei niinku ole mahdollista, että se on jossain sinun omassa pihassa - mikä varmaan suurimmalla osalla opiskelijoista jotka kaupungissa asuu niin ei ole mahdollista. Niin silloin sin täytyy se viedä johonkin tallille, jossa sitä niin kuin hoidetaan ja sinä joudut siitä maksamaan. Eli miinuspuolena tässä hevosten pidossa on se, että se on yksi kalleimmista tavallaan lemmikeistä mitä voi olla. Että sä joudut laittamaan rahaa siihen melkein yhtä paljon kuin omaa vuokraan, siihen hevosen tavallaan hoitamiseen ja siihen, että sillä on katto päin päällä. Niin maksamaan siitä vuokraa ja toinen miinuspuoli on ehkä se että, jos sulla on sitten muitakin harrastuksia ja tällaista niin hevosen pitäminen vie tosi paljon aikaa, että ku sä lähet sinne tallille missä saatat olla sellaisen koko illan, että jos sä oot koulussa vaikka neljään asti tai yliopistolla, niin sitten sä meet suoraan tallille ja sinä olet ehkä yhdeksän aikaan illalla sitten kotona. Että se vie tosi paljon aikaa ja sitten täytyy osata vähän aikatauluttaa ja pyytää joltakin muulta siihen apua, että jos haluaa tehdä muutakin ja jos on vaikka parisuhde niin parisuhdekin saattaa siitä ottaa vähän itseensä, että jos sä oot siellä joka päivä sen viis tuntia tallilla niin ei ihan hirveästi jää muuhun aikaa.

Ja sitten tuosta rahanmenosta, niin eihän siihen pelkkä opintotuki riitä. Että, jos hevosen homma, että niin on pakko sitoutua tekemään töitä sekä nostamaan opintolainaa, että se mitä siihen kuukaudessa menee, niin puhutaan oikeasti vuokrahinnoista mitä maksetaan itse omasta yksiköstä. Vaikka niin puhutaan aika lailla samanlaista summista että sillä tavalla itse budjetoin silloin, kun mulla oli oma hevonen, niin mä laskin että minun täytyy tehdä vähintään viisisataa euroa kuussa sillä tavalla töitä, tienata sen verran käteen, sekä nostaa opintolainaa ja plus tähän opintotuki ja asumistuki. Niin näillä rahoilla mä tavallaan sain maksettua sitten mun kaikki kuukauden kulut, että se vie tosi paljon rahaa ja aikaa niin työllisestä, kuin sitten se harrastamisesta, että siihen täytyy kyllä, jossa sen oman hevosen hommaat niin siihen ei riitä pelkästään se, että sinä pyörittelet kotona sormia, vaan sitten on pakko tehdä myös töitä.

Sinna: Kiitos, sitten seuraava kysymys, mikä meillä tuli mieleen, oli että kuinka suuri vastuu lemmikistä on ja millä tavoin lemmikki vaikuttaa teidän opiskelija-arkeen?

Maiju: No onhan siinä tietysti se vastuu tuosta koirasta, että itse olen päättänyt sen hankkia. Joten minun on pidettävä siitä sitten taas huolta, öö, eniten tuota arkeen vaikuttaa tietysti se ulkoiluttaminen, että se on pakko käyttää sen kolme kolmesti päivässä ulkona. Niin paljon kuin haluaa tai ei halua. Mutta etenkin näin poikkeusaikoina, niin opintoihin se ei ole juurikaan vaikuttanut, että se on enemmän juuri sitä, että saa vihdoinkin tähän poistua kotoa johonkin, kun saa lähteä sinne lenkille.

Mutta sitten muuten ehkä opintoihin vaikuttanut sillä tavalla, että aamuisin joutuu välillä nousemaan ehkä aiemmin, jos on pitänyt lähteä ihan koululle asti. Ja toinen asia mihin se on vaikuttanut niin se ettei voi tehdä ihan mitä haluaa ja milloin haluaa, että pitää huolehtia juuri siitä ettei joudu olemaan liian pitkään yksin, että jos on vaikka ollut joitakin opiskelijatapahtumia tai muuta niin on pakko tulla käyttämään koira lenkillä ennen sitä tapahtumaa ja sen jälkeen, että välillä tulee sitten kaikkea myöhästymisiä ja muita näistä. Joskus joutuu jättämään jopa ihan kokonaan välistä, jossei sitten satu olemaan niin

onnellinen tilanne, että olen saanut johonkin kaverille koiran hoitoon.

Emilia: Joo mä oon kyllä just toi sama oikeastaan itselle, että tietysti semmoiseen niinku matkustelu ja semmoisia vaikuttanut se, että että pitää sitä aina pitää huolta siitä, että, että joku, joku pitää huolta niin Miisusta. Mutta sitten oikeastaan opiskelija-arkeen silleen ei ihan hirveästi on vaikuttanut, että kyllähän niinku jonkun verran tietysti joka päivä silleen pitää Miisulle seuraa, että kyllä siihen niinku jonkun verran aikaa menee päivittäin tai mutta sitten taas, kun Miisu on kissa niin ei tule tuota mitä on koirien kanssa, että ei tarvitse käyttää lenkillä. Ja se ei oikein uskallakaan käydä edes ulkona, mutta sanoisin kyllä juuri tuohon vastuusuuteen, että kyllä mun mielestä niinku vastuu on sinällään suuri, että ei niinku vaikka kissasta, kissoista puhutaan, että ne on helppoja lemmikkejä niin kyllä siitä niinku hyvinvoinnista pitää kumminkin pitää huolta ja en silleen tai itse toivoisin että kissan arvo ois Suomessa suurempi. Että ei otettaisi niinkuin kissoja, jos silleen helppo sen perusteen sen takia, että ajatellaan, että ne on helppoja lemmikkejä vaan niin, kun jos lemmikin ottaa niin siihen pitää tietysti sitoutua, että pitäisit mahdollisimman hyvää huolta.

Iida: No vastuutahan siinä on, varmaan kaikista on ihan tavallaan yhtä lailla, että kun sellaisen päätöksen teette, että tässä lemmikin otat, niin sen jälkeen se on periaatteessa, kuin sinulla olisi lapsi. Että, että sitä täytyy hoitaa se joka päivä, koska ei se itse sieltä jääkaapista pysty ruokaa ottamaan vaan sinun täytyy huolehtia sille siitä sitten niinkun joka päivä. Ja esimerkiksi hevosesta, vaikka se onkin siellä täysihoitotallilla ja sitä hoidetaan siellä, eikä sinun tarvinnut sitä karsinaa välttämättä siivota joka päivä ja muuta, niin sä oot silti siitä vastuussa 24/7, että jos sille tulee joku sairaus siellä tai sillä menee joku jalka poikki tai muuta vastaavaa, niin sinä olet aina vastuussa, että et jos on vaikka tilanne, et sinä olet jossain juhlassa ja sinulle soitetaan sieltä tallilta, että hevonen on katkaissut jalan niin sähän meet sinne tallille, että ei siinä vaiheessa, ei voi olla vaan silleen, että no en mä nyt kun oon yksissä juhlassa täällä eikä nyt kiinnosta.

Että se on se on ihan kuin oma lapsi, että siitä joutuu huolehtimaan ja sinä olet siitä vastuussa, että juuri silloin, kun on hankkimassa, että lemmikkiä niin täytyy kyllä miettiä se, että oletko sä oikeasti valmis tavallaan antamaan siitä sun omasta ajasta ja siitä sun henkilökohtaisesta elämästä sen yhen osan siihen, että sinä olet vastuussa jostakin toisesta elävästä asiasta tai lemmikistä tai muusta. Että siinä on semmoinen tietty, tietty just vastuu ja semmonen paine, että sinun täytyy sitten kanssa hoitaa, mutta kuten sanoin niin en halua sanoa tätä negatiivisesti, et siitä on vastuuta vaan se myös antaa paljon se lemmikki. Että, että vaikka siinä on sitä vastuuta niin tavallaan se antaa niin paljon vastapainoa, että se vastuu ei ole sitten sillä tavalla sulle liian suuri, että silloin jos vastuu on liian suuri niin sitten luultavasti et myöskään hanki sitä lemmikkiä.

Kahvikupin kilinää

Lauri: Mennään sitten vähän positiivisempia aiheisiin, eli mitä hyvää lemmikki on tuonut teidän arkeen ja mikä lemmikin omistamisessa on parasta?

Maiju: Mmm. No lemmikin omistamisessa ehdottomasti parasta on se, kun tulee koulusta tai oikeastaan ihan mistä tahansa, vaikka 10 minuutin kauppareissulta, niin Kira on aina iloisena ottamassa vastaan, että siellä se on aina ovella häntä heiluen tervehtimässä. Myös se, miten se on niinku siinä arjessa seurana ja auttaa rytmittämään elämää, niin vähän kuin siellä kaatosateessa ei kiinnosta lähteä lenkille niin kuitenkin se on koiran kanssa pakko tehdä. Ja kyllä mulla ainakin tulee aina tosi hyvä mieli siitä, että on saanut vähän raitista ilmaa ja olen käynyt sitten ulkoilemassa, että se on se on mun mielestä parasta.

Iida: Joo lemmikit ei kyllä sillai niinku arvostele millään tavalla, että jos on vähän paha mieli

jonkun jonkun vaikka koulupäivän jälkeen, tai on jotenkin stressaavaa, tai muuta, niin se on kyllä semmonen ihana tavallaan sitten koulun jälkeen jos menee ratsastamaan tai muuta. Niin siinä aina piristyy ja tulee semmoinen sillä tavalla, että unohdat kaiken muun, et ku se jotenkin se eläin on siinä niin siinä läsnä tilanteessa ja saat olla sen kanssa, että se ei tavallaan se ei ruoki sitä sun niinku huonoa tuulta tai mitä vaan sellaisen vaan piristää ja tulee semmoinen, semmoinen vaan rauhallinen ja hyvä olo kun sen kanssa on.

Emilia: Joo siis tunnistan kyllä nuo molemmat mitä te vastasitte. Tai tunnistan niinku omia tunteita tai fiiliksiä noista teidän vastauksista, että munikin mielestä just parasta aina se kun aina aamuisin kun mä herään niin sitten Miisu ainakin juosta tuolta käytävältä ja se haluaa tulla sinne huoneeseen ja sitten se tulee hyppää heti syliin ja sitten haluat sitä silittää. Ja sitten se kehrää siinä. Niin sitten se jotenkin aina jotenkin semmoinen hyvä aamustartti, et saa heti siinä hengaila sen kanssa ja muutenkin juuri tuo että, että jos vaikka turhauttaa joku opinnoissa ni sitten kun lähtee, lähtee pois täältä koneen ääreltä ja menee tuonne ni sitä sen kissan kanssa voi silleen käy tekemässä jotain ja sitä voi silittää sillä niin se kyllä nostaa filistä heti tosi paljon.

Sinna: Joo! Tähän loppuun voisin vielä kysyä, että mitä kehottaisitte opiskelijoita miettimään ennen sen lemmikin hankkimista?

Maiju: No koiran hankinnassa ainakin kannattaa ehdottomasti miettiä paitsi niinku sitä rahaa niin myös sitä, että mikä rotu itselle sopii eikä valita siitä vaan ulkonäön perusteella. Esimerkiksi aktiivisuus, koko ja turkin vaativuus on sellaisia asioita, että mitä kannattaa vähän pohtia. Jos se on tosi aktiivinen rotu, niin pitää käydä pidemmillä lenkeillä ja se yksinolo aika, kun sellaista sitten tämä vaatii enemmän jonkinnäköistä aktiviteettia sinne tai muuten käy usein jonkinnäköisiä tuhoja. Ja isompi koira tietysti syö enemmän, kuin pieni, eli se on sitten taas sitä rahanmenoa ja pitkäkarvaisia koiria joutuu harjaamaan ja sitten on olemassa myös näitä rotuja, joita joutuu trimmaamaan eli se vaatii sitten taas aikaa vaivaa mahdollisesti, menee enemmän rahaa, kun sitten taas lyhytkarvaisia ei hirveemmin tarvitse harjata. Mutta siinä sitten sitä rahaa menee siihen, että saattaa vaatia esimerkiksi talvitakkia, ettei sitten tule kylmä, jos on kylmempi talvi.

Eli kannattaa tosi paljon miettiä sitä, että kuinka paljon on valmis käyttämään sitä aikaa, vaivaa ja rahaa siihen koiran, koiran ylläpitoon, että jokainen koira kuitenkin vaatii sitten sen lisäksi koulutusta ja tykkää leikkiä ja siitä aikaa kyllä saa kulumaan. Se vaan riippuu siitä tosi paljon sitten siitä, että minkälaisen koiran ottaa, että toiset vaatii vähemmän, vähemmän sitä koulutusta tai ei välttämättä koulutusta, mutta on helpompi motivoida. Toiset on sitten taas niin kuin tuo minua Kira on, erittäin itsepäinen otus, eli vaatii sitten paljon enemmän sitä vaivannäköä, että saa sen motivoitua tekemään niitä asioita mitä haluaa et semmoisia asioita kannattaa miettiä.

Iida: No joo, mulla tulee mieleen ainakin tuosta näin omalta kannaltani, että hevosen hankintaa ehkä et vielä semmonen pidempi prosessi tavallaan, että se yleensä tulee harrastuksen kautta, että on useampi vuosi harrastettu, vaikka ratsastusta tai muuta. Että, se siihen ei enää riitä, sillä tavalla, että sinä luet vaan yhden kirjan ja ostat hevosen. Vaan siihen tarvitaan sitten useampi vuosi ratsastuskokemusta ja sellaista niinku ihan vaan kokemusta siitä, että mitä se hevosen kanssa oleminen on ja tämmöistä. Että, kun on kyse on kuitenkin isosta eläimestä niin sitä ei sillä lailla sanoisin, että ei edes kahden kolmen vuoden ratsastuksen jälkeen vielä oo niinkun järkevää hevosta ottaa. Että, se vaatii sitten ihan hirveästi, että mullakin tallipäivät saattaa venyä semmoisen viiteen tuntiin, et se sit se vie aikaa ja se vie vähän järjettömästi rahaa.

Ja etenkin niinkö opiskelujen ohessa, jos hankit hevosen niin täytyy kyllä miettiä sitä, että kuka sinua on siinä auttamassa. Että, se on se on sitoutuminen tavallaan siihen, että sinä tulet tekemään töitä opiskelujen ohessa ja luultavasti tulet nostamaan opintolainaa, että sä saat sen hevosen pidettyä vaikka siinä olisi vielä joku muukin tavallaan ratsastamassa, sitä maksamassa, että että se on tosi iso sitoutuminen ja sun täytyy sitoutua niin rahallisesti kuin henkisesti siihen kaikkeen tavallaan työhön. Että, mitä sun täytyy sitä tehdä, että sä voit sitä hevosta pitää.

Mutta se on antoisaa niinku, et en sano sitä, etteikö se olisi ollut jokaisen työtunnin ja jokaisen rahan arvoinen, että sen hankin, että mutta se on semmonen pitempi harkinta aika ehkä, juuri jos verrataan vaikka juuri kotieläimiin, että hevonen on sitten siihen menee huomattavasti enemmän rahaa ja aikaa ja tarvitaan niinko paljon kokemusta, että ne, ne tulisi ottaa huomioon ennen kuin sitten sitä alkaa hankkimaan.

Emilia: Joo musta tuntuu, että juuri kissojen kohdalla niin on kyllä samalla lailla kuin tuossa koirien, koirakin kohdalla noin rotu asiat, että kissarotuja tehdään tosi paljon erilaisia. Et mä en silleen niihin itse niin perehtynyt kissarotuihin, että en silleen osaa sanoa, että miten miten erilaisia asioita sii, niissä sitä pitäisi huomioida, mutta ehkä eniten tässä niin kuin tässä kysymyksessä on juuri se, että jos vertaa kissaa koiraan ja hevoseen ja musta tuntuu et varmaan aika monien mielestä on jotenkin tuntua siltä, että kissa olisi semmoinen niinku, että sen voi silleen huolettomammin vaan niinku ottaa. Että se olisi semmoinen niinku tavallaan matalamman kynnyksen lemmikki, mutta kyllä mä niinku kissan kohdalla kehottaisin tosi paljon miettimään sitä, että onko oikeasti aikaa sille lemmikille.

Että, kissat on kuitenkin kanssa tosi seurallisia ja pakko sanoa tähän, että mä itse yllätyin tosi paljon siitä, että kun en kummiskaan ennen tuota omaa kissa on ihan hirveästi ollut kissojen kanssa. Yllätyin siitä, että, että miten paljon se tykkää olla ihmisten kanssa ja miten paljon se kaipaa kanssa ihmisten seuraa. Että, kissa ei kyllä missään nimessä kannata ottaa vain vähän semmoiseksi niinku sisustuselementiks tai sellaiseksi, että sen kanssa jaksaa vaan joskus vähän olla. Vaan juuri se, että se kaipaa kanssa sitä yhdessäoloa. Ja sitten tietysti kanssa toi niinku että pitää pystyä sitoutuu siihen että päivittäin muistaa sen kissan ruokia ja tarjota sille virikkeitä ja siivota hiekkalaatikkoa kaikkia tällaisia siihen arkeen liittyviä juttuja tehdä. Ja myös just se että, että samalla sekin, kuin rajoittaa juuri sitten semmoista, ehkä just vapaa aikaa, siinä mielessä että, että vaikka matkustelu ei ole juuri enää niin helppoa, että kun pitää aina miettiä sitä että kuka sitä kissaa sitten hoitaa.

Kahvikupin kilinää

Lauri: Kiitos teille Iida ja Maiju, että pääsitte mukaan tähän jaksoon. Tulisiko teille vielä mieleen jotain mitä haluaisitte sanoa omaan lemmikkiinne tai opiskelijoiden lemmikin hankintaan liittyen?

Maiju: Joo no, kannattaa miettiä myös jonkin verran sitä, että minkälainen tukiverkko teillä on siinä. Että, kannattaa olla edes pari sellaista ihmistä, jotka pystyy auttamaan teitä sen lemmikin hoitamisessa. Että, itsekin olin joku aika sitten pitkään kipeänä niin Kira oli sen aikaa mun vanhempien kanssa, koska en olisi todellakaan pystynyt itse käyttämästä silloin ulkona. Kannattaa miettiä tosi paljon sitäkin, että kuinka paljon, kuinka paljon teillä semmoisia ihmisiä, jotka voi sitten auttaa mahdollisesti. Mutta ehdottomasti koiran omistaminen on antoisaa ja ihanaa, että vaikka se välillä vähän ärsyttääkin niin en mä vaihtaisi Kira kyllä pois.

Iida: Joo, kyllä mäkin ehdottomasti suosittelen niin kuin lemmikin hankintaa, jos tuntuu siltä että on siihen valmis ja on valmis siihen sijoittamaan, että kyllä ne antaa antaa tosi paljon

siihen verrattuna, että jos ei ole sitä lemmikkiä. Että, niistä on paljon iloa ja paljon semmoista niikun tasapainoo siihen opiskeluelämään ja tämmöseen, että sinulla on aina tavallaan joku semmoinen toinenkin velvollisuus, mikä sitten vähentää painoa siitä kouluelämäkin, ja se saa ajatuksia muualle, että ehdottomasti enemmän plussia kuin miinuksia on lemmikin omistamisessa.

Emilia: Joo no siis multa ei suoraan kysytty, mutta mä silti kans heitän tähän vielä yhden kommentin, että siis haluan vaan kompata tuota että että minunkin mielestä juuri, että jos elämäntilanne on oikea niin ehdottomasti lemmikki antaa enemmän kuin ottaa. Että niinku munkin vanhemmilla on koira ja ja nyt kun itellä on kissa ni kun ne on vähän sellasia erilaisia lemmikkejä ja sit on kyllä molemmissa tapauksissa huomannut että kyl se tuo sellasta rytmiä arkeen.

Kahvikupin kilinää

Sinna: Tässä taas tuli kurkistettua hieman eri näkökulmasta IT-opiskelijoiden arkeen. Jos tästä jaksosta heräsi ajatuksia tai kysymyksiä teille kuulijoille niin niitä voi lähettää meidän instagramissa @jyu.it tai sähköpostitse itcrew@jyu.fi ja samoihin osoitteisiin voi laitteisiin voi laittaa myös aihetoiveita, jos sellasia on tullut tätä podcastia kunnellessa mieleen. Kiitos kun kuuntelin tämän jakson ja kuullaan taas ensi jaksossa.

Kahvipannu porisee

Intro: Aamukahvi IT-tiedekunnassa. Rakkaudella Mattilanniemestä